

ماله به لاولوه كه

سهعيد فايهق
له توركييه وه: نه حمهء تا قانه
(كه ركوك)

- گوئی: چۆن مالئكه، چۆن مالئكه؟
ده زانم، بهر له وهی وه لآم بدرئمه وه، بیرم له وه كرده وه بۆچی دوو جار پرسیاره كه ی كرد، به لآم
كاتی نه وه م نه بوو وه لآم له خۆی ببیستمه وه.
ئه م جاره یان گوتم: مالى جانوئرمه ز.
مال، له مال ناچئ، له یانه یه ك، له زنجئك، له كه له كئك، شتئكى وه ك نه شكه وت وا بوو. برا
«جانوئرمه ز» له ناو ئه م گونده دا نه ناسراوه، كه چى ئه و خۆی به م جۆره پئ ناساند بووم: به هه چ
كه سئك بلئى ماله به لاولوه كه، پئت نیشان ده دن، به وه ی گوايه جوانترین مالى گونده كه یه،
ته نانه ت من پئم گوتمو: جانوئرمه ز ناو دارترین پیاوی ئه و گونده یه، ئه ویش ده یگوت:
- بئگومان! بئگومان! ... ناو داریش قسه یه؟ بلبلى گونده، تاكه كه سئكه له مرؤ بچئ تاكه كه سئ..
- تاك؟
- تاكه هینی ...
- چى
- شانازى.
- جئى شانازى
ته واو، ته نانه ت ئه و، ده ستمان به پئكه نین كرد.

پیاوه هیشتا به سه رسورمانه وه سهیری پرووی ده کردم. له بارودوخنکی په شوکاودا بوو، له پر سهری داخست، پیکه نی.. تا بانگی که سیکی کرد تهنه که یهک بویاخی به دهسته وه بوو پرت ده بوو:

- سه بری! سه بری!

- بلئی وهستا میخال.

- تو وهره، وهره.

- کارم هیه.

- توخوا وهره.

- له مائی «جانویرمه ز» ده گه پین، گوايه مائی به لاولو بووه ..

بویاخچی گه پایه وه و به ره و ئیمه ده هات. خریک بوو نزیک ببیته وه چاوه کانی هه روا له ده موچاوم وردده بوونه وه، چاوه کانی لیک دهنه، ده یکردنه وه، لیک دهنانه وه، دیسان ده یکردنه وه. به پرووه به لوجه که یدا، به ده مه دان قازمه کانیدا، به سمیله پیس و سهیره که یدا هه هیچ شتیکی دلخوشکه ره وه یان تیدا نه بوو. ئیدی بویاخچی گه یشتبوووه لمان، بویاخچی کورپکی درشت بوو، لاولو، پرووخوش، پروویه کی گه شی هه بوو. به پیکه نینیکه وه که چالگه لیک له گونا خره کانیدا په یدا کردبوو، هاته لمان، سلأوی کرد، به منی گوت:

- تو به دواي جانویرمه زدا ده گه پئی؟

- به لئی من به دوايدا ده گه پیم، وهستا میخال به پیکه نینه وه گوتی:

- ئیدی تو ده زانی؟

- بویاخچیبه که گوتی:

- ئی ده زانم، ئیستا منیش بو ئه وئی ده چم .. سا!

وهستا میخال به گالته وه گوتی:

- وه ها؟ ئه لالا ئه لالا و سمیله کانی وهک تو زیان لی نیشتبئی پاکی کردنه وه، برؤکانیشی

هه ره به و شیویه به په نجه کانی داته کانه وه و گوتی:

- که واته ئه فهندي ببه ئه وئی.

که پشتی تی کردین و پویی، چرچولوچیبه کانی دواوهی وهک وهستا میخالیکی دیکه چهنه سالیکی تهنه من پیرتر و چون کۆسته یه کی جمک و وهک برایه کی کۆسته ی ده م به خنده هاته پیش چاوم. له گه ل شاگرد بویاخچیدا پیمان کرد، بونی ئاره قه یه کی تازه که له جهسته قه له وه که یه وه دهرده هات، ده وریه ری تهنی بووینه وه. خور تا ده هات ده یسووتاندین. نزیکی چل هه نگاو پیمان کردبوو، له پر وهستا میخال به تهک خومه وه بینی. گوتم با بپرسم و بلیم: «گه پایته وه دواوه؟»، لیکه پام. نزیکی ده خولهک له ریگه ی بی درخت و بی سیبه ردا پویشترین. بی نه وهی قسه بکین، نه بوون ئاره قه یه ی له بویاخچیبه قه له وه که وه ده هات که ماوه یه ک وهک که م بوو بیته وه نه م جاره یان وهستا میخال کاریکی قیزه ونی کرد، نه ویش کوخه یه ک و بونی دهسته سرپکی کونی نه شو دراوی هه لدا. وهک گه یشتن بی به و سیبه ره ی بیست هه نگاو له ولامانه وه بوو بو پیشه وه هه لبه زیم، ماوه یه ک ئاورم دایه وه و پروانیم بویاخچی و وهستا میخال ته وائی هتواشیان کردووته وه. پسته پسته قسه یان پیکه وه ده کرد. پیم وابوو قسه له باره ی من وه ده که ن، به ئومیدی به ده ستخستنی سه ره داویک بو به شداری له گفتوگزه که دا منیش هتواشم کرده وه. نواریم له ناوه پراستی خوره تا وه که دا وه ستاون. به باشم زانی پروو له سیبه ری چری دار شابه پروو بکه م. هه ره چونیک بی با بچه ژیر سیبه ره که، چاوه پروانی نه وان بم، یان له و جیبه دا بم که لی بووم، بوهستم به وهی که گوئی هه لخم و به بی برپار بیرم ده کرده وه که بانگیان کردم، گوتم:

- ده ورن له ژیر نه م سینه ره دا قسه بکین گیانه .

گوتیان:

- نا، نا، تو هیشتا وهره ئیره .

چووم بۆ لایان، له بارودوخیکی ناخوشی ناو بوئیکی تیژی ئاره قه و بۆنی ده میکی باستمی کۆنه وه بووی تیدا جگه له وه لامدانه وه ی پرسیاره کانیان که وتمه بهر لیزمه ی بارانی پرسیار و به ئاوردانه وه ی به کیان له وی دی و یهک له وی دیکه یان، ماندوو و شه کهت بووم .

- جانویرمه ز له کوپوه ده ناسی؟

ژووری لی به کرئ ده گری؟

گوايه جانویرمه ز مائی هه بووه؟ .. پیشتر ئه وت له کوئی بینیه؟ .. من هیچ عه قلم نه بووه؟ .. چۆن ده بی؟ ناوه په سه نه که ی جانویرمه ز چییه؟ ده تزانی؟ ئه وه نده ی پیویست بوو، راستتر ئه وه نده ی بزنام، ته نانه ت گوئیان له و وه لامانه نه گرت که توانیم بیده مه وه .

گوتیان:

ئه ی هاوشار برۆ مه مینه! پیاویک به م ناوه ی جانویرمه زه له م دینه دا نییه . ئه گه ره هه شبی مائی نییه، ئه گه ره پیاویکی له م جوړه هه شبی نا کرئ له گه لیدا دانیسی . ئه گه ره داشبنیسی له گه لیدا هه لئاکه ی، هه لیشبکه ی له گه لیدا، گوايه ئه وان به مائی جانویرمه ز نازانن، ئه گه ره بشزانن پیشانی منی نادهن . دیسان به منیان گوت:

- برادر برۆ لیږه مه به .

پوویان له رییه کی به سینه ری وهک به هه شتی لای دهسته چه پ کرد که له کاتی قسه کردندا سه رنجی پانه کیشابووم و به ده م پیکه نینه وه لیتم بزر بوون . تا ماوه یه کی دووردریژ بی ئه وه ی خوئیان ببینم گویم له ده نگیان بوو . به سه رسامی ما بوومه وه ،

سالانیکه من جانویرمه ز ده ناسم . پیاویکه به ژیا نی خو یه وه خه ریکه، مه راقم نه کردبوو و ناویم نه پرسیبوو، له م گونده داده نیشی، گه ره پروانری خانویه کی سی ژووری له بابوه بۆ به جیماوی هه بوو، یهک له ژووره کان خو ی لییه، دووانیشیان هاوینان به کرئیان ده دا، کارگه لیکی ده کات وهک به کرئ شه مکی خه لکی له لای خو ی ده پاراست . په به نه، یهک له ژووره کانی گیراوه، منیش ده مگوت ئه وی دیکه شیان با من بیگرم، کۆتایی گه یشته ژیر دار شاهه پروو، شه کهت بووم، کۆتاییم ها تبوو ، به سه ره پارچه به ردیکه وه دانیستم . که له شیژیک و دوو سی مریشک پیکه وه له ده ورو به رمدا ده گه پان، که سی دیکه له بهر چاودا نه بوون، پنگه که ش مرۆی لی نه بوون . هه مووان ده بی له خه وی نیوه پرواناندا بن، تیرامابووم، که میکی دی پیره میردیکی خورج له کۆل ده رکه وت . پیک له لای ئه و به رده وه ستا منی له سه ره دانیشتبووم . خورجه که ی به من گرت و پیکمانه وه دامانگرت، ئه ویش چۆکی به سه ره به شه به تاله که ی به رده که دا دا، جگه ره یه کی داگیرساند . کویراییم دای! ئیدی نه مده ویرا پرسیار بکه م، به لام پرسیار کردنیش پیویسته . لاقرتی که م له دووره وه په لکیش کرد، گوتم:

- هاوشاره که م تو خه لکی ئه م گونده ی؟

- خه لکی ئه م دینه نین بووینه خه لکی ئیره .

بیست ساله لیږه کۆله لگری ده که م .

- به خه لکی ئیره ده ژمیردیت .

- هه ن ده ژمیرن و هه شن نامژمیرن، به لام گیرۆده ی دیکه که بووم ها! داخو تووشی که سیکی وا نایه م له م گونده دا وه لامی پوونم بداته وه؟

- به لام گونده که جوانه ...

ئاوريشمىنمان بىنى. ئەم تارمايىپە بەقىزەوہ
لىمان پوانى و دەرگە كراوہكەى بالکۆنى بە
توورپەى پىوہ دا.

كۆلہ لگر گوتى:

- بەگمان لە خو بەئاگاھىنا، پىى واپە ئەگەر
نيوہ پوان بنوئ لە من پتر دەژى.

- ناژى؟

گوتى:

- ناژى.

ئەو ھەيە و نىيە پەنجايى، من ھەفتا و
پىنجىم، ھەر لە ئىستاكوہ عزرائيل دەستى لە
شىئوہ و پى و سميلى ئەودايە.

- لە تۇدا نىيە؟

گوتى:

- مۆمى من خەرىكە خامۆش دەبى، من لە
خۆشبييان و لە زۆرخۆرى نامرم، من مۆم
خەرىكە دەكوژىتەوہ.

گوتم:

بەلام، بزانه ئەو دەخەوئ، لەم گەرمای
نيوہ پۆيەدا فېنك فېنك، كە لە خو ھەلدەستىتەوہ
ميوہگەلى سارد و خۆخ و ھەلووژە... تۆ بار
بەسەر شانتەوہ و شىرە و ھەنەفییەى ناو كۆلان
ئاوى لى ناچۆپۆئ، تەنانتە كانياوئىكىش لەناو
گونددا نىيە..

وہلامى نەداوہ، دەمى وەك كەفى كەربى
وابوو. وەك لە شوئىنى گيانكىشانىيەوہم گرتبى
وابووم، ئەو چاوەكانى لىك نابوون. بە ھىواشى
و كەم كەمە چاوى كەردەوہ. چەناگە و پىشى
پىكەوہ گرت. گوتى:

- ئىستا لە «فريجيدير» ھوہ ھىشوہ تریيەكم
دەرھىنا، بگرە پالەوان. خواردم. دۆلكەيەك
گولاوہ خونچەيەكىشم كرد بە سەريدا.
وہك ئەوہى بەپاستى تریكەى خواردبى و

- بەپى پۆژ كەوتوہ. پۆژانى خۆشى دەبى
ئەگەر جگەرە و پارەت بىى... ئەگەر وەجاخ
ھەلگىرسى... شۆريا لىنرى... بارەكۆل پەيدا بن..

خىشەت ھەبى (*)، خۆشيت پى بىەخىشى..
- پاستە، ھەموو شتىك پىوہندىى بە مەرچەوہ
ھەيە دۆزەكە لىرەيە.

- كەسانىكىش ھەن بى مەرچ و مەرچگەل
بژىن.

- ھەن، ھەن بەلام...

- مردنىش ھەيە برادەر، مردن. خاوەنى ئەم
كۆشكەش دەمرى، ئەم كەلەشىرەش.

لە دلى خۆيدا:

- ئەمە منىش، سەيرى دەموچاوى كردم.

- ئەمە تۆش..

- پاستە، (گوتم)، پاستە، بەلام ديسان جياوازىش
ھەيە.

- لە چىدا؟ (گوتى): مردوويەك تا مردوويەك.

گوتم:

- واپە ئىدى.

گوتى:

- نا.. نا. مردوو تا مردوو جياوازيان نىيە،
زىندوو تا زىندوو ھەيانە..

بىرم كەردەوہ، زۆر پاستى دەكرد، لە ناخمد
گوتم: «ئاي دايكى!» وەك بلپى گويى لى
بووبى كە گوتم «واى دايكى!» لە پووى پوانىم
و گوتى:

- نا!..

- ئى.. منىش دەمويست ئەوہ بلپم،

- ئى منىش دەمويست ئەوہ بلپم، زىندوو تا
مردوو زۆر جياوازە.

- ئەوہ ھەيە، بپوامان بە خودا ھەيە.

ھەردووگمان لە بالکۆنى كۆشكە نزيكەكەدا
تارمايىسى پىرىكى نىرنيەى بەفیزی بىجامە

گولایوه خونچه که شی خوار دبیته وه وابوو. چاوم کویر بی بۆ گالته له گه لدا کردن پیم نه گوت: «نۆشی گیانت بی و به شه کر بن».

- بگره بزنام له سووچیکی کۆله که بۆ باوکایه تی. هه لگره، ته واو. دهی سا به خودامان سپاردن!

- ئەمان هاوشارییه کهم هیشتا پاره سته! پرسیاریک له تۆ بکه م. له ژیر کۆله که یه وه به توورپیییه وه به چاوه ره شه کانییه وه پوانی. گوتی:

- بپرسه بزنام، به لام دهستت به گورجی بگره.

- ده مویست له م ماله به لاولاوه بپرسم. گوتی:

- مال چۆن مالی چۆن؟

- تف خودا بیگرئ، هه موو که سیک هه ره ده بی دهست له م قسه قۆره وه ریدات.

به دوا ئومیدیکه وه گوتم:

- مالی جانویرمه ز.

دهستی به سه رکه وتن به هه ورازا کرد. سه ری به دوو لادا ده جوولانده وه و مپه مپی بوو. گوتی:

- ده بپرۆ بۆ کاری خۆت هاوشاره که م. بپرۆ مه وه سته.

کۆله لگری پیر هه نکاویکی مابوو بگاته به ره خۆره که، له ژیر کۆله وه سه ری ده رکرده وه و پووی له من کرد.

- هه روه ها به هه له به دوایدا ده گه پئی، نه ک له مالی جانویرمه ز، به لکه له مالی جانویرمه ز بپرسه.

چوومه ناو بازاری گونده که. چوومه ناو دوکانی شیرفرۆشیک. سه د دره م نان و ماستم هینا. ئاوی دۆشاوه سیوکی وه ک به فریشم

به سه ردا خوارده وه .

- هاوشاره که م قه رزه که م چه نده؟

- سه وت و نیو نان، ۴۰ ماست.. په نجا قرووش به گم. شیرفرۆش ئه رناوت (ئه لبانی) یه کی پوو به پیکه نین بوو، دهستی درشت درشتی هه پوون.

چاوه شینه کانی زۆر ناشنای گیانان بوون. به هه ره حال منیشی به ئه رناوت زانیبوو که دهستی به باس له تیرانا و که غالا و مه غالا کرد. لئی پرسیم زمانی ئه رناوت ده زانم، یان نا. گوتم: هیچی لی نازانم. بیرم نایه ته وه، پیم گوت له مندالییه وه

له وپوه ده رچووم، یان پیم نه گوت. که له ده رگه وه ده چوومه وه ده ری له پیر نازایه تییه که م بۆ هات. که پیم گوت ئه رناوتین قسه که م ئاراسته ی ئه و بوو که شیرفرۆشه که پئی خۆش بی. گوتم:

- هاوشاره که م مالی جانویرمه ز له چ لایه که؟ پرسیاره که م وه ک بپروا پته و بوو، وه ک موحه لله بییه ئاوه که ی ئه رناوته که شل و چاوه شینه کاله که شی له پووه سپییه که یدا به توورپیییه که شتییه کی جهنگی که به ره و پووم پیشپه ویی کرد، خۆم له ناو کۆلانکه دا بینی. من که له ده رگه وه ده چوومه وه ده ره وه ئه و ده می له ناو تفدا ده یگوت:

- مالی کی مالی کی بۆره؟

۲۹ ی کانوونی یه که می ۱۹۵۳

(*) خششه: بۆ دهنگی کۆمه لیک پاره ی کانزا به کاره یئراوه .

سه رچاوه؛

SAİT FAİK ABASIYANIK – Alemdağ'da
Var Bir Yılan – ÖYKÜ - Yayın: Kitaplık
Ağustos, 2005 – S. 27 - 30